

מסורת הש"ס עם הוספות

(א) אהלום פי"ג מ"ה, (ב) מוספתא דאהלות פי"ג, (ג) עירובין יד. לעיל ית. [ט"ז], (ד) נכשרה: [ט"ז], (ה) פי"ג ה"י.

סוכה

הנהגות הב"ח

(א) גמ' דכי אית בה טפח וכו' וכי לית בה טפח לא לאמרינן: (ב) רש"י ד"ה קנה עולה וכו' דלמרינן רואין כל שאלו וכו' וכשרה: (ג) ד"ה רב וד"ה ושמאל וד"ה רב תני הד"א: (ד) ד"ה תחמיה טמא וכו' לבין העליונה טהור ואין טומאה: (ה) ד"ה על גב העליונה: (ו) ד"ה היו העליונות וד"ה טומאה הד"א: (ז) ד"ה צינין וכו' גד"א כשיש בהן פותח טפח אצל ארץ בהן פותח טפח טומאה בוקעת ועולה טומאה בוקעת ויורדת הס"ד: ^[פירושים]

סוכה

גליון הש"ס

[מנח"י רש"י ד"ה קנה עולה וכו' דאמרינן כ"ל שאילו היו מסוככין בשוה היתה ציצתה מרובה מחמתה בשורה. וכן דעת מוס' לעיל דף ט"ג ד"ה הא קא מנטרף וכו']:

סוכה

ליקוטי רש"י

קורה היוצאה. להחיר המצוי ונחמה על רוחב פתח המצוי מכותל לכותל וזו אינה מנעת לשני הכתלים. וכן שתי קורות בור'. ועל כרחק באמצע אריר פחות מג' שלא צמקון לדופן [לעיל ת"ח].

סוכה

הנהגות וצינונים

[א] צ"ל רבא אמר וכו"ה ברין (גליון): [ב] צ"ל כנגדה (דפיר' רש"ש): [ג] צ"ל ע"ל רוחב (דבש תמר): [ד] צ"ל כנגדו (דפיר') או שצ"ל כנגדה (רש"ש): [ה] צ"ל ובשהן (מנחם משיב נפש): [ו] צ"ל רש"ל ורש"א (גליון): [ז] עיין רש"ש דג"י רש"ל בהן: [ח] ג"י רש"ל בהן (גליון). והרש"ש כתב דאכ"מ של הגהת הרש"ל אלא ברש"י ד"ה ביניהן עיי"ש:

סוכה

לעזי רש"י

שו"ב"א. פירוש קורות הבית (שהעליה עשויה צהן). הקנים או הקרשים (שמקרה צהם את הבית) (עירון ערך קר '). שרי"ב. פירוש קורות העלייה (שהגג עשוי צהן) (ועיין רש"י יחזקאל מא, כה"ו).

הישן תחת המטה

בתנ"י סוכה המדובללת. לקמן מפרש לה צגמרא: ושצילתה מרובה מחמתה כשרה. ליכא לאקשווי תנינא חדא זימנא (לעיל דף ב.)

שחמתה מרובה מזילתה פסולה אינן דומות זו לזו דמיקשיא קשיין אהדדי כדרמינן להו צגמרא ומשנינן: המעובה במין בית. שסכך

שלה עז מאל: **גב'** ענייה. שיש

צסככה קנים מעט ויש צה אריר

הרצה אלא שאין צו שלשה צחד:

קנה עולה וקנה יורד. שלא השוה הסכך להשכיז הקנים זה אצל זה

אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך

כך חמתה מרובה מזילתה ואשמעינן

מתניתין דלמרינן (ג) כל שאלו היו

מסוככין צשוה ° היתה זילתה מרובה

מחמתה כשרה: (ג) רב תני

חדא. מדוצללת ושזילתה מרובה

מחמתה אחדא סוכה קיימי: ושמואל

תני. מתני' צתרי סוכות: רב תני

חדא. סוכה שהיא ענייה שהיא

מדוצללת מדולדלת אס זילתה מרובה

מחמתה כשרה: ושמואל תני תרתי.

סוכה מצוצללת כשרה דלמרינן רואין

ושזילתה מרובה מחמתה מזילתא

אחריתי היא דלשמעינן נמי צסוכה

ענייה שיש צה חמה אס זילתה מרובה

כשרה: לא שנו. דשמואל דקנה עולה

וקנה יורד כשרה דלמרינן רואין:

אלא דאין בין זה לזה שלשה. דכל

פחות משלשה חדא היא: שאין בגגו.

צקנה העולה רחצ טפח דלאו שס

אהל עליה לאחשוצי ולמימר ציה

חצוט רמי השפל והשלך אוחו על

האריר שחמצי דהיינו נמי ענין גוד

אחית אלא לענין מחיצה דהוי חודה

של מחיצה שיך למימר גוד אחית

משוך אותה והורד ולענין המוטל

לרוחצ^[א] וצא לסתוס אריר שיך למימר

חצטא: אמרינן חבוט רמי. כשצובה

שלשה ויותר דלילו צפחות מג' לאו

חצוט הוא שהרי הוא כמושכצ עליו:

ה"ג להך מתניתין צאהלות קורות

הבית והעלייה שאין עליהן מעזיבה

והן מכוונות טומאה תחת אחת מהן

תחתיה טמא בין התחתונה לעליונה

ביניהם טמא על גבי העליונה כנגדה

עד לרקיע טמא היו העליונות כבין

התחתונות וטומאה תחתיהן תחת

בולץ טמא על גביהם כנגדן^[א] עד

לרקיע טמא. וה"פ קורות הבית אומן

שהעלייה עשויה צהן שקורין שוליצ"א

קורות העלייה הן שהגג עשוי צהן

שקורין טרי"צ וגנין שלהן חלקין היו

לאו דוקא נקט אלא דסתם היכא דליכא

תחת אחת מהן. תחת אחת מהתחתונות: תחתיה טמא. על פני כל אורכה דיש צרוצצה טפח כדמפרש לקמן ומציאה את הטומאה וכל שאר

הצית מטה ומעלה טהור ואף כנגד אותה הקורה למעלה דהיינו צינה לבין העליונה (ד) ואין טומאה אלא תחתיה לצד: בין תחתונה לעליונה

ביניהן טמא. כל כלים שבין אותם השמים טמא שהעליונה מאהלת על הטומאה ומציאה את הטומאה על פני כל אורכה תחתיה: על (ה)

העליונה. ואס טומאה על העליונה: כנגד הטומאה עד לרקיע טמא. שהרי אין דצר חוץ הימנה ומעלה: (ו) היו העליונות כבין התחתונות.

שלא היו מכוונות זו כנגד זו אלא העליונות מכוונות כנגד האריר שבין התחתונות: טומאה תחת אחת מהן תחת בולץ טמא. דלמרינן בכל

העליונות חצוט רמי והשליכס צין התחתונות והוי אהל אחד וכדמוקי בצרייתא שהיה רוחצ העליונות כשיעור אריר שבין

התחתונות: ותני עלה. הכי גרסינן לה צד"א צומן שיש צהן טפח ויש ציניהן פותח טפח אצל אין ציניהן פותח טפח טומאה תחת אחת

מהן תחתיה טמא ציניהן ועל גציהן טהור ולא גרסינן אין צהן טפח. והכי פירושא צד"א דכולה מתניתין צשים צהן טפח כשים צתחתונות

הללו טפח וציניהן פותח טפח מתוקמא מתניתין שפיר דלמרינן חצוט רמי כשהן^[ב] מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא ותו לא דכיון

דיש צה טפח מציא את הטומאה וחוצץ צפני הטומאה הלכך תחתיה טמא ועל גצה טהור טומאה על גצה תחתיה טהור אפי' כנגד הטומאה

דחוצלת וכשאינן מכוונות כיון דיש ציניהן פותח טפח והעליונות רחצן כשיעור אריר שבין התחתונות כצין התחתונות שהן

כנגד האריר וכשיעורן טומאה תחת אחת מהן חולץ טמא דלמרינן חצוט רמי אצל אין ציניהן פותח טפח נמצא שאין צרוצצ העליונות טפח

טומאה תחת אחת מהן מן התחתונות תחתיה טמא ותו לא דלא למרינן חצוט רמי: ביניהן. צין התחתונות לעליונות^[ב] כשהן מכוונות טהור

והוא הדין צשאינן מכוונות שעל גצה טהור ותחתיה טמא דכיון דיש צה טפח מציאה טומאה לכל אורך שתחתיה וחוצלת צפני הטומאה לטהר

על גצה. ומאן דגריס אין צהן טפח טועה דאס כן טומאה תחת אחת מהן אין כל תחתיה טמא דאין צה שיעור להציא טומאה ואין על גצה כנגד

הטומאה טהור שאין צה שיעור לחוצן וטומאה על גצה כנגד הטומאה טמא ומתחתיה נמי טמא דטומאה צוקעת ויורדת שאין צה

שיעור לחוצן וצתוספתא [דאהלות פי"ג] גרסינן צהדיא צמסקנא צמה דצרים אמורים פעס שניה וגרסינן הכי צמה דצרים אמורים כשים (י)

פותח טפח אצל אין ציניהן^[ב] כו': להא שמעתא. דרצא: פחות מארבעה כו'. רצן שמעון סצירא ליה פחות מארצעה לצוד צכל דוכתא:

שתי

פרק שני

סוכה כב.

קנה עולה וקנה יורד. שלא השוה את הסכך להשכיז את הקנים זה אצל זה אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך כך חמתה

מרובה מזילתה ואשמעינן מתני' דלמרינן רואין כל שאלו היו

מושכצין צשוה היתה זילתה מרובה מחמתה כשרה כך פירש

הקונטרס. משמע לפירושו דכשיש

צין זה לזה שלשה דפסולה לאצי

היינו מטעם חמתה מרובה מזילתה

ולא יתכן דכיון דאי קיימה חמה

צראש כל אדם היתה זילתה מרובה

אין לפסול צשציל חמה הצא מן הצד

צאלכסון ועושה אותה חמתה מרובה

אלא היינו טעמא משוס דלא חשיצ

סכך להצטרף כי האי גונא כשים צין

זה לזה שלשה אצל כי ליכא שלשה

כלצוד דמי והכל אחד:

קורות הבית והעלייה. משנה

היא צמסכת אהלום פרק

י"צ ותני עלה צרייתא היא כך היא

שנייה צתוספתא דאהלות^(ב) צמה דצרים

אמורים צומן שיש ציניהן^[א] פותח טפח

אמר אבי' ציניהן^[א] פותח טפח

וטומאה תחתיהן תחתיה טמא על

גציהן וציניהן טהור ציניהן או על

גציהן כנגדן עד לרקיע טמא ותחתיהן

טהור צד"א צומן שיש צהן פותח

טפח אין ציניהן^[א] פותח טפח

וטומאה תחתיהן תחתיה טמא על

גציהן וציניהן טהור ציניהן או על

גציהן כנגדן עד לרקיע טמא ותחתיהן

טהור צד"א צומן שיש צהן פותח

טפח אין צהן פותח טפח טומאה

צוקעת ועולה צוקעת ויורדת

והשתא הך צרייתא אסיפא דמתניתין

קאי שהעליונות כצין התחתונות

עליה מעזיבה והן מכוונות. פי' זו על זו

טפח נמצא דעליונות אין צהן פותח

טפח שהן כצין התחתונות הלכך

כשים טומאה צתחתונות תחתיהן

טמא שכל אחת ואחת מציאה טומאה

על כולה הואיל ויש צרצצה טפח

וציניהן טהורות כיון דאין צעליונה

רוחצ טפח לא למרינן חצוט רמי

ליחשצ האריר שבין התחתונות כסתוס

ועל גצו נמי טהור דחוצלת צפני

הטומאה דכיון דיש צו צרוצצו טפח

והצר קאמר צד"א דמציאות טומאה

וחוצלץן כשים צרצצן של תחתונה טפח

אצל אין צרצצן טפח צין שהטומאה

תחתיהן צין שהטומאה על גציהן

כנגד הטומאה טמא ומן הצד טהור:

הא

מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה

אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת^(ז) רבן שמעון בן גמליאל אומר

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

פחות

עין משפט

גר מצוה

ה א מיי פ"ה מהלכות סוכה הלכה יט כ סמג עשין מג טו"ע א"ח סי' תרנא סעיף ד:
ו ב ג ד מיי שס הלכה כא טו"ע שס סעיף ה:
ז ה ו מיי פי"ו מהל' טומאת מת הל' ו:

סוכה

רבינו חננאל

מתני' סוכה מדובללת ושצילתה מרובה מחמתה כשרה. רב אמר מאי מדובללת עניייה מדולדת וחדא קתני במתני' הענייה שצילתה מרובה מחמתה כשרה שמואל אמר מאי מדובללת מבולבלת קנה עולה וקנה יורד ותרתי קתני במתני' קנה עולה וקנה יורד ושצילתה מרובה מחמתה כשרה. אמר אבי' לשמואל דאמר קנה עולה וקנה יורד לא שנו אלא שאין ביניהן ג' טפחים דלמרינן כל פחות מג' כלבוד דמי אבל יש ביניהן ג' טפחים

פסולה. רבא אמר אפי' אם יש בין זה לזה ג' טפחים אם יש בגגו של קנה העולה והיורד טפח כשרה מ"ט אמרינן חבוט רמי. כלומר ראה העליונה כאילו הן למשה ולבוד הוא הכל. כדתנן באהלות פרק י"ב קורות הבית והעלייה שאין עליה מעזיבה והן מכוונות. פי' זו על זו אינה יוצאה התחתונה מכנגד העליונה וביניהן בין בתחתונות ובין בעליונות פתוח תחתיהן. טומאה תחת אחת מהן תחתיה טמא. כלומר היא מפסקת ומאהלת על הטומאה מלעלות למעלה והצדידן אריר הן ואינן מאהלין. ואם הטומאה נחונה ע"ג אחת מן הקורות התחתונות דהיינו ביניהן כל דבר המאהיל באותה הקורה עד הקורה של עלייה המכוונת כנגדה טמא. ואם הטומאה בקורה העליונה כל דבר המאהיל על אותה קורה עד לרקיע הכל טמא. אם היו הקורות העליונות ורחבות כשיעור האריר שבין התחתונות ונחונות אותן הקורות של עלייה כנגד האריר שבין קורות הבית טומאה תחת אחת מהן תחת הקורות התחתונות (א) הבית כאן טמא אין הקורות של בית מפסיקות שהרי עליונות נחונות באריר שבין קורות הבית וכשמאהיל על מקצת מאהיל על הכל. ותני עלה בתוספתא כלומר מפרשא בברייתא בד"א בזמן שיש בהן בקורות טפח וביניהן פותח טפח והקורות העליונות כנגד הפותח טפח טומאה תחת אחת מהן הכל טמא אבל אין

סוכה

חשק שלמה על ר"ח

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה

סוכה